

Nes

Pier

Boe

Kol

Muis

Wolf

Mie

Mol

Krok

Pas

BOEIkids

Het Atlantica mysterie

Nico De Braeckelear

Met illustraties van Frieda Van Raevens

Vanaf 8 jaar

©2017, Nico De Braeckelear en Van Halewyck
Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv
(www.pelckmansuitgevers.be, Brasschaatsteenweg 308,
2920 Kalmthout, België)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke
voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve
in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten
en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op
www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored
or made public by any means whatsoever, whether electronic
or mechanical, without prior permission in writing from the
publisher.

Omslagbeeld: Frieda Van Raevens

D/2017/7104/40

ISBN 978 94 6131 675 2

NUR 282, 287

vanhalewyck.be

vanhalewyck

vanhalewyck

van_halewyck

LEESNIVEAU

AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	

vriendschap | magie | gevaar

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Niveaubepaling gecontroleerd door Cito

Nico De Braeckeleeer
& Frieda Van Raevens

Het Atlantica mysterie

Van Halewyck

1. Monsterrecord

Boe wikkelt zijn half doorzichtige spookstaart rond de boomstam. Dan zweeft hij in de richting van het dorpscentrum van Grissel. Hij wil zijn lichaam zo lang mogelijk uitrekken. Zijn vorige record, dat op 8,35 monstermeter staat, wil hij vandaag absoluut verbreken. Om dat gevestigde record te verpulveren moet hij voorbij de toegangspoort van het kerkhof geraken, tot aan het begin van het kwezelsbruggetje dat de Visbeek overspant.

Pas roept hem uit volle borst bemoedigingen toe. 'Kom op, Boe, je kunt het! Trekken! Trekken! Trekken! Rekken! Rekken! Rekken!'

Boe zweeft met volle kracht vooruit, maar het spookplasma waaruit zijn lichaam bestaat is al zo ver opgespannen dat hij slechts millimeter voor millimeter vordert. Hij is zo gefocust dat hij niet eens beseft wanneer hij hetzelfde punt bereikt als bij zijn vorige recordpoging. Maar zijn heksenvriendin merkt het wel en roept: 'Record geëvenaard! Kom op, Boe, je kunt nog verder, ik weet dat je het kunt!'

De woorden van Pas hitsen Boe op, waardoor hij erin slaagt om nog net dat tikkeltje verder te zweven dan drie weken geleden.

'Jippie!' juicht Pas. 'Record verbroken! Maar je kunt nog verder, Boe, kom op, tot aan het midden van het brugje! Hop, hop, hop!'

Beekjes zout zweet lopen over zijn rug. Boe wist niet eens dat spookjes poriën hebben waarlangs ze kunnen zweten. Hij put energie uit het gejoel van zijn heksenvriendin en geeft nog één keer alles om het midden van de brug te bereiken.

‘Monsters! Dit moeten jullie zien!’ wordt er opeens hard geroepen.

Opgeschrikt kijkt Boe opzij naar Wolf die met zijn harige armen in de lucht staat te zwaaien, waardoor het spookje een halve monsterseconde zijn concentratie verliest en onvoldoende voorwaartse kracht zet. Als een elastiek schiet Boe achteruit en vliegt hij naar de boomstam waarrond zijn spookstaart is gewikkeld.

‘Wheiiiiii,’ schreeuwt hij, terwijl hij drie keer rond de boom wordt geslingerd en vervolgens in het natte gras belandt. Draaiërig gaat Boe overeind zitten, waarna hij door een enthousiaste Pas wordt besprongen zodat hij weer rugge-
lings op de grond stuikt, in het midden van een modderplas. ‘Proficiat, Boe! Prachtig nieuw record!’

Pas overlaadt haar spookvriend met kusjes, maar Boe heeft al snel genoeg van al dat gezoen. Hij maakt zichzelf transparant zodat Pas door hem heen valt en met haar gezicht in de modderplas belandt.

De geestdriftige Wolf heeft geen oog voor wat er rond hem heen gebeurt en is tussen al het gezwaai en gezoen door al naar zijn twee monstervrienden gespurt. ‘Ik moet jullie iets vertellen!’

Boe richt zich een beetje nijdig tot Wolf en onderbreekt hem.

‘Nee, ik moet jou wat vertellen: ik was mijn record aan het verbreken en jij haalde mij uit mijn concentratie!’

‘Sorry,’ zegt Wolf, ‘maar ik heb echt een ongelooflijk, fantastisch, supermegamonstercool plekje ontdekt! Trouwens, je hebt je record toch verbroken!’

‘Dat wel,’ knikt Boe, ‘maar ik was nog een pak verder geraakt als jij niet als een duiveltje uit een doosje was opgedoken!’

Wolf gaat er niet verder op in, want hij staat te trappelen van ongeduld om te tonen wat hij heeft gezien. ‘Kom, we gaan Mie, Pier en Nes halen en dan kunnen we allemaal samen naar het plaatsje dat ik ontdekt heb toen ik deze ochtend aan het joggen was in het gebergte.’

‘Wat leuk! Ik ben zo benieuwd naar wat je ons wilt tonen!’ zegt Pas terwijl ze de bruine smurrie van haar gezicht veegt. Het heksenmeisje aarzelt geen monsterseconde en volgt Wolf op de voet, maar Boe blijft even staan omdat hij nog altijd kwaad is. Uiteindelijk haalt zijn nieuwsgierigheid de bovenhand en zweeft hij zijn vrienden snel achterna.

‘Ooit wil ik realiseren wat jij voor elkaar hebt gekregen,’ zegt Pas wanneer Boe naast haar komt vliegen.

‘Je 9 meter uitrekken? Ik denk niet dat zoiets gezond is voor een heksenmeisje!’ zegt Boe.

Pas schudt haar hoofd. ‘Nee, dat bedoel ik niet, ik wil een monsterrecord verpulveren, net zoals jij!’

‘Kom op!’ brult Wolf. ‘Niet talmen, we moeten zo snel mogelijk onze vrienden optrommelen!’

‘Ja, ja, we komen al,’ zucht Boe.